

Sygn. akt II CSK 499/16

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa M. E. B. D.

przeciwko P. S.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 2 lutego 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 23 marca 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3600 zł (trzy
tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁴ § 2 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oraz uzasadnienie wniosku. Uzasadnienie to nie może poprzestawać na odwołaniu się do uzasadnienia podstaw kasacyjnych, lecz musi obejmować wyodrębnioną argumentację juredyczną przekonującą, że powołana przez skarżącego przesłanka w sprawie zachodzi. W wypadku, gdy skarżący twierdzi, że jego skarga jest oczywiście uzasadniona, powinien we wniosku i jego uzasadnieniu przedstawić argumentację prawną, wyjaśniającą w czym ta oczywistość się wyraża oraz uzasadnić to twierdzenie, przy uwzględnieniu, że „oczywistość” skargi to jej zasadność ewidentna, niewątpliwa, możliwa do stwierdzenia bez głębszej analizy (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75). Skarga kasacyjna pozwanego nie przedstawia na str. 11-13 w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania tak rozumianego uzasadnienia „oczywistości” skargi. Na tle tego uzasadnienia jest wyraźnie widoczne, że ocena zarzutów - a tym bardziej „oczywistości” zarzuconych uchybień, mających prowadzić do oceny o „oczywistej” zasadności skargi opartej na takich zarzutach sprowadza się w istocie do polemiki z wykładnią normy prawnej art. 898 § 1 k.c., dokonaną zwłaszcza na s. 14 uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

Skarżący nie przekonał zatem o spełnieniu wymienionej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanki.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. 2015, poz. 1800), stosowanego z mocy § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2015 r. (Dz.U. 2016 r., poz. 1668).

l.n